

1. Nemůžu uvěřit, bráško,
že na tě vůbec už nevzpomíná,
kdesi nad drahou flaškou,
když je nálada nepovinná,
málem jsem nadělal z kytary dřívka,
že se mi o tobě už nebude zdát,
chvilka zaváhání před vraty chlívka
a je tu rok šestadevadesát,
a máme rok šestadevadesát.
2. Fantys' vyplatil v Spartách
a ani nebyla tak rozpačitá,
vždyť co se na seně vyhraje v kartách,
stejně se na zemi už nepočítá,
cítím, jak na patách něco tě líže,
něco, co ví, že tu budete stát,
dokud se jeden z vás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát,
aspoň do roku šestadevadesát.
- *: Dokud se někdo z nás nepohne blíže,
někam do roku šestadevadesát.
3. Upřímně řečeno - láska
už dávno není to, co nedá mi spát,
dva blázni v plynových maskách
a všechno, co se nam nemůže stát,
dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce,
takže i v tmách aspoň slova jdou psát,
vážně netuším, co si přát více
[: na konci roku šestadevadesát, :]
na konci roku šestadevadesát.

1. Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
kolem nakreslím kvítí nebo sníh.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z první A,
nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvlád' ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
[: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát. :]

1. **A** **D** **E** **A**
 1. Dvakrát dvě deci přede mě postavil pán,
D **E** **A**
 musel si přeci všimnout, že jsem tu sám,
D **E** **A**
 dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval,
D **E** **A**
 skupina spustila "Andulko Šafářová".
2. Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá,
 ještě že na dvojitý Nelson dvakrát se neumírá,
 od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami,
 tak proč stojíš u mě, dívkenko s květinami.
3. Holky rty špulí na stébla v citrokolách,
 všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
 všechny si naráz dávají hádat z dlaně,
 ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně.

D **D/C** **H⁷**
 R: A tak provlékám skrz to hluché,
E⁷ **A** **A⁷**
 velblouda i jehly uchem,
D **D/C**
 to jsem netušil, že je to tak
H⁷ **E⁷**
 náramně jednoduché.

4. To je ta pravá chvíle pro autogramy,
 plaše se sklání a voní fialkami,
 raději jděte mi z očí, tajemná Eurydiko,
 nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko.

5. Samoto, samoto, laskavá domovino,
 syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno,
 ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé,
 ať se smím loudat pár kroků za osudem.

R: A ona ať oči klopí,
 ať se v těch hlubinách neutopím,
 kéž bych tak neviděl, neslyšel,
 co nikdy, nikdy nepochopím.

6. Ještě se třpytí jak slza na kameni,
 a už tu není, zmizela bez loučení,
 ani ten v černém dvakrát si neví rady,
 pán si přál platit, zvlášt' nebo dohromady?

Franta s Honzou hádali se o čepice ...

Hej, pane Děda Mráz

Vlasta Redl

- C** **F** **Emi**
1. Hej, pane Děda Mráz, to jste se snad splet',
F **Emi** **Dmi** **C** **G** **Ami⁷** **G**
už jste zase naděloval u špatného zvonku,
G⁷ **C** **D** **G**
u souseda stojí další chevrolet,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
a má milá dostala zase jenom sponku.
2. Hej, pane Děda Mráz, jistě jste to splet',
ale ptal jsem se i ostatních, a dopadli jsme stejně,
přítom už vám píšem lístky kolik let,
stejně vždycky dostanem to, co obyčejně.
3. Hej, pane Děda Mráz, kdy přijdu na řadu,
vždyt' jsem přece nezlobil - zeptejte se v práci,
asi máte v počítači někde závadu
a ty naše lístečky se tam všecky ztrácí.

D **G** **D** **G⁷** **C**
R: Jen se mi zdá, že se pletete moc často,
Gmi **C⁷** **F**
těm za deset tisíc, a tobě, Vlasto, za sto,
Dmi **G⁷** **C** **F** **G**
snad bychom se přece jenom nějak dohodnuli,
C **F** **C** **F** **G** **C** **F** **G** **C**
vždyt' ten rozdíl nedělá nic víc než dvě nuly.

4. Hej, pane Děda Mráz, už zase jste to splet',
ale za ty roky jsem si taky na to celkem zvykl,
v duchu vás omlouvám, to už umím nazpaměť,
ale dejte pozor, aby vám někdo pytel neufíkl.

Rec: A je pryč ...

1. **Ami** **E**
Přistály v talíři na střeše radnice,
C **G**
našly si nás snadno po vůni slivovice,
E **Ami** **Cdim**
vrhly se nám kolem krku, polibky nás dusily,
Ami **F** **E** **Ami**
jak ty zlaté rybky jsme jim po třech přáních splnit musili,
E **Ami**
než nás pustily.

Dmi **G** **C**
R: Byly to holky z jiných planet,
Dmi **E** **Ami**
Anča, Božka, Karin, Žanet,
Dmi **E** **Ami** **A⁷**
přiletěly za náma až z Utopie, jé,
Dmi **E**
a že všechno platí, co kdo sní a vypije.

2. Poválačili jsme je po celej Moravě,
víno brali v Znojmě, padali v Ostravě,
a ty holky s náma dokázaly držet krok,
na ledacos sme byli zvyklí, ale tohleto byl pro nás zážitok.

R:

R: Takové holky u nás nenajdete:
Anča, Božka, Karin a Žanette,
byla to láska, co už nikdo nezažije,
ogaři z Vizovic a cěrky z Utopie.

3. A tak to šlo týdny, až přišlo to ráno
a jeden po druhém jsme řekli svoje "ano",
odlétly v talíři rovnou od radnice,
Ami **E** **F E Ami**
v bílých šatech s vlečkou, nespatrihli jsme je více ...

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

1. Byla noc, na černou Ostravu snív se tiše snášel,
z baru Fénix vedle divadla vyvádějí Mikuláše,
nahore v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky,
a já dole, už bez role, volám nahoru: "Kdo měl ty párky?"

R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu,
hrála Roxanu, Tatánu, Médeu a Antigonu,
hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu,
a já role podle ní bral.

2. Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády,
stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrá-
til,
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.

*: A pak konečně spolužák trhá noc na devět třídních knih
a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
Hledíme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

R: Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu,
hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu,
kdo by si nezahrál pro trochu vzrušení,
konec sázek jedna k miliónu,
a já ani nezatleskal.

3. Noc, Ostravou snív se snáší,
z baru se motají další Mikuláši,
je noc šestého, prosinec rozdál dárky
a nahore se pořád svítí, tak křičím do oken: "Já měl ty párky!"

D Ami D Emi Gmi A D
R: A ona hrála Julii, Desdemonu, Roxanu,
 Ami D Emi Gmi
Maryšu, Marfušu, Katušu,
 A D Ami D Emi
Cicciolinu, Eyrovou, Makepeacovou,
 Gmi A D Ami Emi
Bovaryovou, d'Artagnanovou, Popelku, Zlatovlásku,
 Gmi A D
Jasněнку, Ježibabu ...

1. A D A Hmi F#mi E
1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
 Hmi⁷ A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E
 na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
 [: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu prišlo zdát, :]
 [: co sa mu enem zdálo, :] že už vjec nechtěl hrát?
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
 [: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

- D** **G**
1. Jak vlastně vypadáš, má milá,
Emi **A**
že ses mně nikdy nezjevila,
D⁷ **G**
to bych tě svedl po paměti,
Hmi **Hmi/A** **E**
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.
2. Už prý připomínám netopýra,
jak píšu noci přes kopírák,
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.
3. Až v tomhle životě se minem,
chtěl bych tě najít v nějakém jiném,
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.
4. Přelívám oceán, má milá,
a láska by mě vykoupila,
nevezmou mě nikam jednoduše,
do nebe ani do pekla jen s půlkou naší duše.

D **G** **Emi** **A**
*: Jak vlastně vypadáš, má milá ...

1. Jsem špatný tanečník,
neumím tančit, jak mi kdo píská,
zvláště když to zní, až v uších zazvoní,
že ani nemám vůbec chuť slyšet to zblízka.
2. A vždycky se najde hudebník,
jenž pevně věří, že mě také získá
veselou písničkou pro svoje Gala-show
a už z dálky na mě píšťaličkou píská.
3. Ale já s tím mám špatnou zkušenost,
každý tvůj tanec, každý krok-sun-krok někdo vítá,
všechno, co vyvádíš, někdo do taktu seřadí
a vždycky někdo pro sebe to sčítá.
4. Dávejte pozor, všude je plno muzikantů,
chodí s píšťalkou a s brašnou plnou písni,
a až se vás budou ptát, nechcete-li tancovat,
řekněte: "Netančím, a navíc - nésu místní!"

1. Koupil jsem za babku letenku do ráje,
 trochu jsem přemýšlel, zda vůbec pravá je,
 bylo čtvrt na dvanáct, gól přišel právě včas,
 z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
 letadlo do ráje odlétá ...
2. Dostal jsem instrukce, padák a espresso,
 hrály se karty a šlo eso na eso,
 všichni se snažili, aby nám utek' čas,
 z tlampače nad námi ozval se klidný hlas:
 letadlo do ráje přilétá ...
3. Už ani nevím sám, jak dlouho jsem tam byl,
 a je marné to líčit - stejně bys nevěřil,
 ráno jsme zaspali a na nic už nezbyl čas,
 ahoj - ahoj, a někdy zas,
 letadlo z ráje odlétá ...
4. Pomalu stoupáme v kruzích nad letišťem
 smutným a nevlídným jak prázdné hlediště,
 dívám se na tebe a přemýšlím, jak je ti,
 letadlo přiletí, a odletí ...

Montér blues

Vlasta Redl

1. **Ami** **D**
1. Jó, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
C **E** **Ami** **E**
to není žádná opera,
Ami **D**
celý den viset jak na oprátce,
C **E**
tak voní chleba montéra.

F **F/E** **Dmi** **G**
R: Montuju potrubí, mosty a přehradu,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
málokdy upadám do téhle nálady,
Dmi **G**
když nepomáhá vodka ani džus.

2. Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

R:

3. Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
protože prostě to tu je.

R: Montuju potrubí, mosty a přehradu,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
C **E**
tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju blues.

Ami **D**
*: Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway do nebe,
Ami **A⁷**
mě už dnes těžko přechočíš, tohle fakt není pro tebe.

F **F/E** **Dmi** **G**
R: Znáš taky blues pána, co se toulá světem sám,
C **C/H** **C/B^b** **A⁷**
blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
Dmi **G**
blues, které dávno už musím umět hrát.

4. Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

R: Montuju potrubí, á ...,
Dmi **E** **Ami**
když nepomáhá vodka ani džus, hm ...

- D** **D/C#** **D/H** **D/A**
1. Napiš mi brzy dopis čtyřstránkový,
Emi **Emi/F#** **Emi/G** **A⁷**
jak se ti stýská a jak moc ti scházím,
D **D/C#** **D/H** **D/A**
napiš dopis dlouhý, nešetři na mě slovy,
Emi **A⁷**
i kdyby měl být třeba ze samých frází,
la la la ...
2. Napiš mi brzy aspoň pohlednici:
obsluha mírná, ceny rychlé, a počasí nám přeje,
at' jsou na ní podepsaní všichni výletníci,
at' můžu doma vzteky puknout, kdo ví, co všechno se tam děje,
la la la ...
3. Nebo pošli aspoň telegram na účet adresáta:
prusvih-stop-necekej-stop-nemuzu prijet-stop,
a já už budu vědět, že něco doma - asi táta,
ale ozvi se brzy, at' vím která bije,
la la la ...
4. Napiš mi určitě, i když už bydlím na jiný adrese
a jmenuju se jinak, než jsem ti řek',
hod' ho do schránky i bez jména, vždyt' možná zázrak stane se
Emi **D** **G** **A⁷** **D**
a ten dopis si mě najde po mojí slepý víře,
la la la ...

1. Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
moje pýcha a štěstí naposled,
tady jsou knížky, tady svíce,
tady hrnky, tady lžice,
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.
2. To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
téhle cesty už je konec na dohled,
tohle je Zlín a támhle blízko,
to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.
3. Táhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři,
tady je gin, tady led, já přijdu hned.

Přijdu hned II.

Vlasta Redl

1. Tohle je stůl, tohle čaj a tady papír,
mávní tužkou a tvoji mrtví ožijí,
je to tak snadné, až to mrzí,
že nejde chtít být tak drzí
a stvořit si svět jenom z vět a melodií.
2. Hm ...,
a tam právě jsem a snad se vrátím,
kdyby ne včas, nech jí tu vzkaz, že jsi tu byl.

1. Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
 jak jsem před léty slíbil na trnkobraní,
 stále mířím na jihozápad,
 jsem už za horama, za vodou, což rač chápat,
 můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.

2. Tady je zima už za námi a ledy tají,
 kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
 a ze všech koutů život zas vstává,
 všude pupeny, lupeny, květiny, tráva,
 na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.

3. Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací,
 i tažní ptáci a nástroje do restaurací,
 a všem to pípá v Motorolách,
 hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá,
 a je tu veselo, jak dřív jen o demonstracích.

*: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
 posílám kousek tvé písničky a všichni tě zdraví.

R: Mrkáci panenku, kuličku skleněнку,
 papuče, čelenku, neplatnou vstupenku,
 raketu, míček a kačenku na klíček,
 a možná ještě víc dáme tomu,
 kdo si nás, kdo si nás vezme domů.

*: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím,
 a at' jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.

*: Příteli z dávných válek, píšu to psaní,
 jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G** **Emi** **Ami** **D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
 D **Hmi** **Emi** **A7 D**
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
 Ami **D** **G** **Ami D7 G** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
 Ami **D** **G** **C D7 G** **Emi** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
 [: kyselé vínečko kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
 [: eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko tro-
pil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
 [: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :]

Smutno je mi

Vlasta Redl/Dagmar Lenková

C F⁶ Emi F C D⁷ G
1. Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék,
C F⁶ Emi F C G⁷ C
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek',
Fmaj⁷ C Ami⁷ Dmi G C Fmaj⁷
změnil jsem se od základu, jaks' to chtěla, johoho,
C Fmaj⁷ Emi A⁷ Dmi⁷ G⁷ C
jenže to má jednu vadu - že už není pro koho.

2. Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší,
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší,
je to pěkné nadělení, proměnit se docela,
ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.

3. Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích,
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci,
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí,
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.

C F⁶ Emi F C G C
*: Smutno je mi, smutno je mi ...

A
1. Jako správnej kluk jsem si koupil kytaru
D
a hrál jsem a hrál, až jsem měl mozoly,
E
a teď, když už to umím, sedím a čumím
D **E**
a nikdo se mnou nechce hrát,
D **D/C#** **D/H** **E** **A**
asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
F#
tak hraju sám.

2. Už jako mladej skaut jsem pilně hrával Dylana,
jen aby mě, Bože, dej, milovala Milena,
jenže milá Milena milovala Dylana
a Dylan se mnou nechtěl hrát,
asi nejsem pro Dylana dobrej kamarád,
tak hraju sám.

A
3. Jako mladej drn jsem si koupil kytaru,
D **F#**
no a tak dále, a tak hraju sám ...

D **E**
*: Šmarjá, nikdo se mnou nechce hrát,
D **D/C#** **D/H** **E** **A**
to asi nejsem do kapely dobrej kamarád,
D **D/C#** **D/H** **E** **A**
no asi taky nejsem do kapely dobrej kamarád,
D **D/C#** **D/H** **E** **A**
asi nejsem do kapely dobrej kamarád.

1. V půl osmé, to už se stmívá,
 ožijou chodníky nočními převleky,
 telátko uteklo z chlíva,
 pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.
2. Jak se vysoko na špičkách vznáší,
 jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka,
 ztratilo zvoneček v šáší,
 chytil sa o kořeň tam na Ondráši.
- R: Ó, moje ovce, moje krávy,
 vzal vás čert, tož, bačo, at' jsme zdraví.
3. Zase jsi nepřišla, milá,
 čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc,
 kdepak jsi do rána byla
 a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.
- R: Hrál bych ti písničku něžnou,
 takovou milou a běžnou,
 sám zatím zpil jsem se režnou
 asi tak, jako ženci, když nežnou.
4. V půl osmé, to už je ráno,
 po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
 ovečky jdou zadní branou
 a marně bys' počítal tu oplakanou.

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl

D D⁹ H⁷
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi Gmi A⁴sus A
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D D⁹ H⁷
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi A⁴sus A D
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G C D
G C D
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G Cmaj⁷ Cmi
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi Emi⁷ Ami D G
a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

R1:

Vlaštovka

Vlasta Redl

1. Jednou večer mi do pokoje
přiletěla papírová vlaštovka,
to mám z toho, že v zimě větrám,
tak jsem ji zved' a dal ji do tepla, zábla ji výškovka,
pak jsem si prohlíd' její křídla jemně,
proč asi přilétla, a proč právě ke mně,
byla z Ahoj na sobotu a byla na ní otištěná hitovka.

- R: Nejhezčí dárek nemusí přinést vždycky Děda Mráz,
vletí k vám oknem něco, co by létat snad raději nemělo,
někdo si vzpomněl, říkáte si, někdo na mě myslí,
nebo je to zas jenom špás,
tak či tak, když přiletí vlaštovka, hned je v domě veselo.

2. Tak jsem si pomalu slabikoval
tu písničku, co přiletěla z éteru,
poslední rok jsem tolik skládal,
že moc nechybělo, a složil bych i operu,
jen místo múzy mě častěji líbala můra,
ono písni se dá složit fůra,
ale ne každá může letět, i když se vypustí správně po směru.

- *: K čemu to bylo, všechno to skládání,
když stejně nikdo nic nepochopil
a moje vlaštovky odlétly na jih,
a s těma, co zůstaly, někdo topil,
jen jedna se vrátila, a já jsem čekal
jak blázen, a věřil, že platí,
že všechno, co necháš, at' letí, jednou se k tobě určitě vrátí,
že všechno, co necháš, at' letí, jednou se k tobě možná vrátí.

3. A tak jsem pálil archív svých písniček,
to se roura styděla,
a když mi zbyl poslední papír,
hned jsem věděl co s ním udělám,
roh na roh - šlo to bez problémů,
jen jestli poletí, z toho měl jsem trochu trému,
to ví přece každý, že co letí, na tom se vydělá.

G **G/F#**
4: Mávl jsem rukou z okna,
G/E **G/F#** **G** **G/F#** **G/E** **G/F#**
a ta vlaštovka doopravdy letěla,
G **Gmaj7**
i když bralo ji to na stranu,
G6 **Gmaj7** **G**
asi ji tížilo, že jaro nedělá.

R:

A **Hmi E A**
*: Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...

